

РЕШЕНИЕ

№ 256

гр. Дупница, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, II-РИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Маргарита Алексиева

при участието на секретаря Росица К. Кечева
като разгледа докладваното от Маргарита Алексиева Административно наказателно дело № 20231510200102 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш Серия К № 5417345, издаден от ОДМВР Кюстендил, с който на М. А. М., с адрес: гр. С., бул."Г.Д." №***, ет.***, ап.***, с ЕГН *****, на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50.00 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат подробни аргументи, че електронният фиш е издаден при нарушение на административнопроизводствените правила, незаконосъобразност и неправилност поради противоречие с материалния закон и се иска неговата отмяна.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител в съдебното заседание. Постъпила е молба от редовно упълномощен юрк. Лазов, в която се изразява становище за неоснователност на жалбата и потвърждаване на НП. Претендират се разноси за представителство и защита по делото от юрисконсулт и се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 09.11.2021 г. в 11:27 ч., в обл. Кюстендил, общ. Дупница на АМ „Струма“ км. 54.000, М. А. М. управлявала лек автомобил "О.А.", с Рег.№ ***** в посока София, при разрешена стойност на скоростта 110 км/ч, установена стойност на скоростта 126 км/ч и превишена стойност на скоростта 16 км/ч, въведено с пътен знак В26 и приспаднал толеранс в полза на водача. Нарушението е установено с техническо средство АТСС СПУКС АРН САМ S1 и заснето в 11:27 на 09.11.2021 г., видно от снимковия материал снет от паметта на

техническото средство. За така установеното превишаване на скоростта е издаден електронен фиш на собственика на автомобила М. А. М.. Видно от постъпилото писмо изх. № 11-00-21/10.02.2023 г. от АПИ – ОПУ гр. Кюстендил, за мястото на нарушението посочено в оспорения електронен фиш – Автомагистрала „Струма“ при км 54+000 посока на движение гр. Благоевград – гр. София е 110 км/ч. Ограничението на максималната скорост до 110 км/ч е въведено поради преминаване на пътния участък през пътнo съоръжение виадукт и е регламентиранo в утвърдения проект за организация на движението на АМ „Струма“ ЛОТ 2, съгласувано с Дирекция Национална служба полиция. Няма данни към посочената дата – 09.11.2021 г. да са въвеждани различни ограничения на скоростта.

С писмо рег. № 348000-6558/20.06.2023 г. от Началника на РУ Дупница е представен снимков материал /дигитална снимка/ на разположението на АТСС СПУКС ARH CAM S1 № 11743с6 за процесната дата.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, а именно: снимков материал, смет от паметта на АТСС; справка за собственост на МПС; протокол за използване на АТСС по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з/2015 г., съставен към датата на извършване на нарушението; удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126/07.09.2017 г., издадено от БИМ; протокол от проверка № 38-СГ-ИСИ/28.09.2021 г. на БИМ; писмо изх. № 11-00-21/10.02.2023 г. от ОПУ-Кюстендил към АПИ; снимка на разположението на АТСС СПУКС ARH CAM S1 № 11743с6 за процесната дата; разписка за връчване на обжалвания ЕФ.

Съдът кредитира изцяло приложените доказателства, тъй като те не съдържат противоречия и в своята съвкупност изграждат непротиворечиво фактите по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима (видно от отбелязването, електронният фиш е връчен на 01.01.2023 г., а жалбата е депозирана в РС Дупница на 16.01.2023 г.), като подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2, вр. с чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, от надлежна страна и против подлежащ на обжалване административен акт. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според легалната дефиниция, дадена от законодателя в разпоредбата на §6, т. 63 ДР ЗДвП, електронният фиш представлява „електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства“. В разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП са изрично регламентирани реквизитите, които следва да съдържа електронният фиш, а именно „териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на

глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане”.

Съдът намира, че електронният фиш е издаден в законоустановената форма и притежава всички предвидени в разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити - посочена е териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото и времето на осъществяването му, регистрационният номер на заснетото МПС и собственикът, на когото е регистрирано. Описани са извършеното нарушение, нарушената разпоредба - чл. 21, ал. 2 вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, и наложената глоба в размер на 50 лв.

Всички тези реквизити следва да са точно описани в електронния фиш, за да се приеме от съда, че не са налице процесуални нарушения при издаването на същия. Съдебният състав намира още, че мястото на нарушението е посочено достатъчно подробно от АНО – посочено е на кой километър от пътният участък на АМ „Струма“ и в каква посока на движение е установено нарушението, което е напълно достатъчно, като разпоредбите на чл. 34, чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са приложими само при издаване на Наказателно постановление, докато за електронния фиш има изрични разпоредби в ЗДвП и ЗАНН, които са спазени от АНО.

Всички тези реквизити са категорично и точно описани в обжалвания електронен фиш, поради което съдът счита, че не са налице процесуални нарушения при издаването му, респ. за неоснователни доводите в жалбата в тази насока.

Разпоредбите на чл. 189, ал. 4 – ал. 11, във връзка с чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП регламентират възможност за установяване на административни нарушения на ЗДвП и за ангажиране на административнонаказателната отговорност на извършителите по опростена процедура, основаваща се на веществени доказателствени средства, изготвени от автоматизирани технически средства и системи. Електронният фиш съставлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно – информационна система, въз основа на постъпили и обработени данни за нарушение от автоматизирани технически средства или системи (легална дефиниция в §6, т. 63 от ДР на ЗДвП; §1 от ДР на ЗАНН). Нормата на чл. 189, ал. 4. изр. първо на ЗДвП препраща към ЗАНН единствено що се отнася до реда за обжалване на ЕФ. На свой ред, чл. 189, ал. 14 е относима разпоредба само към съставяни актове, издавани НП и фишове за нарушения на ЗДвП, но не и към издаването на електронните фишове. Разпоредбата на чл. 189, ал. 11 от ЗДвП приравнява влязлия в сила ЕФ към влязло в сила НП единствено по отношение на неговото правно действие. Т.е. що се отнася до форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване на ЕФ, нормите на ЗАНН са неприложими (в този смисъл и ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по ТД № 1/2013 г.) Не на последно място съгласно чл. 85а от ЗАНН „доколкото в този закон няма особени правила за административнонаказателния процес при нарушения, установени с техническо средство или система съгласно чл. 39, ал. 4, се прилагат разпоредбите на ЗДвП.“

Нарушението на правилата за движение по пътищата е извършено на 09.11.2021 г.

С изменението на ЗДвП, обн. в ДВ бр.54/05.07.2017г. е предвидена възможност за издаване на електронен фиш в отсъствие на контролен орган и нарушител, за налагане на административни наказания за допуснати нарушения на правилата за движение по пътищата, установени и заснети с автоматизирано техническо средство или система, включително мобилно. Горното произтича от тълкуването на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП в контекста на легалната дефиниция по §6, т.65 от ДР на ЗДвП, според която автоматизираните технически средства или системи са уреди за контрол, работещи

самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно ЗИ, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган или мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Законодателят е въвел изискване за отсъствие на контролен орган и нарушител само при издаване на електронния фиш, а не при установяване и заснемане на нарушението. В ТР №1/26.02.2014г. на ВАС по т.д. №1/2013 г. се обсъжда въпроса за липсата на нормативни правила за работа на мобилните системи, която липса определя съдържанието на задължителните указания на ВАС. Тази липса е преодоляна с последващо изменение на ЗДвП, обр. ДВ, бр.19/2015г. чрез въвеждане на чл.165, ал. 3 от ЗДвП, по делегация от която норма е приета Наредба №8121з532/12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обр. ДВ, бр.36/19.05.2015г., изм. и доп./. Посочените нормативни правила, не налагат различен режим за санкциониране на нарушенията на правилата за движение по пътищата при използване на стационарни или мобилни АТСС, поради което процесуалният ред за налагане на наказанието е чрез издаване на електронен фиш по реда на чл.189, ал.4-11 от ЗДвП. Присъствието на контролните органи е с цел въвеждане на техническото средство в работен режим, без възможност за въздействие върху измерването, регистрирането и записването на нарушението, която дейност се осъществява автоматично. Не са представени доказателства за намеса на контролните органи в процеса на работа на мобилната система.

Представен е Протокол за използване на техническо средство за измерване на скоростта от вид ARH S1 с № 11743с6 от дата 09.11.2021 г. от който се установява, че описаното техническо средство е било позиционирано на Автомагистрала „Струма“ км. 54+000, с посока на движение на контролираните МПС от Кулата към София, начало на работа 11.05 ч. и край на работа 12.10 ч., посочено общо ограничение на скоростта 110 км/ч., въведено с пътен знак и издадена дигитална снимка на временно монтирано АТСС за дата 09.11.2021 г., представена като доказателство по делото. В протокола за използване на АТСС липсва номер на първо и последно статично изображение, което обаче според настоящия съдебен състав не съставлява съществено процесуално нарушение. Не съществува разписано в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. изискване в протокола по чл.10 от същата да бъде вписван номер на първо и последно статично изображение от техническото средство. Връзка между протокола и снимковия материал се установява предвид това, че на статичното изображение ясно са посочени време и място на заснемане, техническото средство, с което е осъществено същото. Разпечатката /снимката, клипа/ от техническото средство представлява веществено доказателствено средство от категорията на визираните в чл. 189, ал. 15 от ЗДвП и установява извършването на съставомерно деяние по чл. 182, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 21, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗДвП. Същата е изготвена по съответния законов ред, с описание на всички съставомерни признаци на деянието, вкл. относно разрешената и установена скорост на движение на автомобила.

Средството за измерване към датата на извършване на нарушението е било в употреба и е било преминало последваща проверка, съгласно ЗИ /сравн. протокол №38-СГ-ИСИС/28.09.2021 г. от проверка на преносима система за контрол на скоростта – тип ARH CAM S1/. Следователно мобилната система е била напълно годна да измери скоростта на пътното превозно средство.

Фишът е законосъобразен и от материалноправна страна.

Съдът намира, че правилно нарушението е квалифицирано по чл. 21, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗДвП и правилно административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, съгласно който водач, който превиши разрешената скорост извън населено място се наказва за превишаване от 11 до 20 км/ч - с глоба от 50 лв. Въз основа на установената фактическа обстановка, настоящият състав приема, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 21, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗДвП да съобрази скоростта на движение с указаната. Изпълнителното деяние от състава на това нарушение е определено като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие. От субективна страна деянието е извършено при форма на вина пряк умисъл, т.к. нарушителят е съзнавал, че е налице ограничение на скоростта, съзнавал е общественотоопасните последици, т.е. че застрашава обществените отношения свързани с безопасността на движението по пътищата, но е пренебрегнал настъпването на тези последици, при пряката си цел да управлява МПС, с избрана от него скорост, независимо от наличието на ограничение. Предвиденото административно наказание „глоба” е наложено в законоустановения размер от 50 лева, съгласно действащата към момента на нарушението, а и към настоящия момент законова разпоредба на чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, тъй като е налице превишаване на разрешената скорост на движение от 16 км/ч.

След извършената проверка за законосъобразност и след като посочи основанията, поради което не приема доводите, изложени в подкрепа на жалбата, съдът намира, че обжалвания електронен фиш е законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден изцяло.

По разноските

С оглед изхода на делото основателна се явява и претенцията за разноски направена своевременно от процесуалния представител на АНО – юрк. Лазов, който е бил надлежно упълномощен и е представлявал страната по делото, чрез депозираното писмено становище. Поради това и в полза на учреждението, чийто орган е издал акта, на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ съдът приема, че следва да осъди жалбоподателя М. А. М., да заплати в полза на ОДМВР – Кюстендил, сумата от 80.00 лв. - минимално юрисконсултско възнаграждение, тъй като делото не е с голяма фактическа и правна сложност.

Така мотивиран и на основание чл. 63 и чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш **Серия К № 5417345**, издаден от ОДМВР Кюстендил, с който на М. А. М., с адрес: гр. С., бул."Г.Д." №***, ет.***, ап.***, с ЕГН *****, на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50.00 (петдесет) лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗДвП, като ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН.

ОСЪЖДА М. А. М., с адрес: гр. С., бул."Г.Д." №***, ет.***, ап.***, с ЕГН *****, да заплати в полза на ОДМВР – Кюстендил, сумата от 80.00 (осемдесет) лв. - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд - Кюстендил, по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____